

Władysław SOBOLEWSKI urodził się 25 marca 1890 r. we Lwowie. Był absolwentem Instytutu Policji Naukowej w Lozannie i wieloletnim kierownikiem Centrali Służby Śledczej Policji Państwowej. Jako jeden z pierwszych w Polsce wykładał kryminalistykę na wyższych uczelniach, m.in. na Uniwersytetach Poznańskim i Warszawskim. Na Uniwersytecie Poznańskim prowadził lektorat z kryminalistyki, a od 1936 r. seminarium kryminalistyczne na Uniwersytecie Warszawskim¹. Zmarł nagłą śmiercią 4 października 1937 r. i został pochowany we Lwowie na Cmentarzu Łyczakowskim.

Władysław Sobolewski jest autorem klasycznego już dzieła: „Identyfikacja łusek i pocisków z krótkiej broni palnej do celów sądowych”, jest również pierwszym polskim

kryminalistyką uznawanym za jedną z największych sław kryminalistyki światowej. W Polsce międzywojennej Władysław Sobolewski zaliczał się do grona czołowych przedstawicieli ówczesnej światowej kryminalistyki i współpracował z najsławniejszymi jej przedstawicielami.

Po zakończeniu wojny Władysław Sobolewski wstąpił do utworzonej – na mocy ustawy z 24 lipca 1919 r. – Policji Państwowej i rozpoczął pracę jako oficer inspekcyjny. Następnie objął stanowisko komendanta Głównej Szkoły Policyjnej i Szkoły Oficerskiej w Warszawie. W 1929 r. został skierowany na kurs kryminalistyczny do Wiednia, gdzie miał doskonalić swoje umiejętności z zakresu fotografii kryminalistycznej, badań porównawczych pisma ręcznego, ujawniania fałszerstw banknotów i papierów wartościowych, a także badań broni palnej i siecznej. Po ukończeniu kursu, 25 października 1929 r., Władysław Sobolewski został skierowany na studia kryminologiczne w Instytucie Nauk Policyjnych przy Uniwersytecie w Lozannie, a w 1931 r. objął po Józefie Pietkiewiczu stanowisko kierownika Laboratorium Policyjnego w Centrali Służby Śledczej w Warszawie. Na przełomie lat 1936–1937 Władysław Sobolewski prowadził badania uszkodzenia szyb przez pociski broni palnej. W badaniach tych wykorzystywał pistolet kal. 7,65 mm oraz szyby grubości 2 mm. Przebieg badań oraz wnioski z nich opisał w artykule pt. „Uszkodzenie szyb przez postrzały. (Badania doświadczalne)”, który ukazał się w „Archiwum Kryminologicznym”. Władysław Sobolewski uważał, że badania identyfikacyjne broni palnej można przeprowadzać tylko z wykorzystaniem najnowocześniejszego sprzętu technicznego, takiego jak: aparat mikrofotograficzny, mikroskop binokularowy czy lampa łukowa, dlatego też dążył do jak najlepszego wyposażenia laboratorium w sprzęt.

Drugą dziedziną kryminalistyki, którą zajmował się Władysław Sobolewski, była mechanoskopia. Szczególnie interesowały go zagadnienia dotyczące identyfikacji śladów pozostawionych przez narzędzia specjalnie skonstruowane do dokonywania włamań do kas pancernych, tzw. raków. Zajmował się także badaniami wkładek

zamków typu kasetowego, otwieranych za pomocą przyrządu zwanego „kozibokiem” lub „koziorogiem”. W pracach badawczych dotyczących „raków” zwracał uwagę na sposoby posługiwania się tymi narzędziami przez przestępców oraz na ślady pozostawione przez nie na kasach pancernych. Poza badaniami broni palnej i mechanoskopia

Inspektor Sobolewski interesował się fotografią kryminalistyczną, badaniami pisma ręcznego i maszynowego oraz daktyloskopia. W 1929 r. Władysław Sobolewski odbył czteromiesięczny kurs z zakresu metodologii ekspertyzy pisma ręcznego i maszynowego oraz zapoznał się z metodami do wykrywania fałszerstw banknotów i papierów wartościowych. W swojej pracy zawodowej zajmował się również zagadnieniami fotografii sądowej. Prowadził doświadczenia z wykorzystaniem fotografii w ekspertyzie kryminalistycznej. W opracowaniach badawczych pisał: „W znacznej ilości wypadków, gdy przestępca pozostawił ślady, ekspertyza przy pomocy naukowej fotografii daje doskonale rezultaty, a wydaje się tym bardziej frapujące, im struktura pozostawionych śladów jest dla oka ludzkiego mniej lub wcale niedostrzegalna”.

Władysław Sobolewski łączył pracę zawodową z działalnością naukowo-dydaktyczną. Swoją aktywność naukową wykazywał głównie przez pisanie książek i artykułów z zakresu kryminalistyki i prawa. Największym osiągnięciem w pracy naukowej doktora Sobolewskiego było uzyskanie stopnia doktora prawa. W dorobku naukowym miał kilka książek oraz kilkanaście artykułów i recenzji. Władysław Sobolewski miał również osiągnięcia w pracy dydaktycznej. Równolegle z pełnionymi obowiązkami służbowymi propagował kryminalistykę wśród policjantów i studentów prawa. Policjantom zagadnienia z kryminalistyki przedstawiał na kursach śledczych. W 1927 r. w Warszawie prowadził zajęcia z kryminalistyki na kursie śledczym dla wyższych funkcjonariuszy policji.

opracował: dr inż. Piotr Maciejczyk

grobowiec rodziny Sobolewskich
na Cmentarzu Łyczakowskim
we Lwowie

INSP. DR WŁADYSŁAW MARIAN SOBOLEWSKI
1890 – 1937

Uczestnik walk w obronie Łwowa
1918-1919

Oficer inspekcyjny Komendy Głównej Policji Państwowej
1921-1922

Komendant Głównej Szkoły Policyjnej i Szkoły Oficerskiej w Warszawie
1922-1929

Kierownik Laboratorium Policyjnego w Centrali Służby Śledczej w Warszawie
1931-1937

Ojciec polskiej kryminalistyki

Redaktor „Przeglądu Policyjnego”
1937

Patron Komendy Głównej Policji
w 100. rocznicę powstania Policji Państwowej

Warszawa, 24 lipca 2019 r.